

Cumhuriyet mitingleri nushdu. Nushdan altı yıl sonra Haziranda millet hükümete protesto çekti. Sonraki evre için bir altı yıl beklenmeyeceği görülüyor. Tekdir edilenin bu tekdirle uslanması için -millet hakkını yemez uslanmayanın- pek de zamanının kalmadığını anladığımda, ağır edebi bir stilde üç yıl önce yazmış olduğum bir yazıyı hatırladım. Olduğu gibi aktarıyorum:

Buharlaşmışken Islan Bul

Cisim sanıp zenginliği var diye girdi İstanbul'un zuhur ettiği yere ham kalmış Latin. Yıllardan bin iki yüzlerin başı. Hemencecik buharlaştı İstanbul. Yirmi beş yılda yoğunlaşıp kimi İznik'te, yer yer Selanik'te bir de -saymıyorum Pontus'u- akıverdi yeniden havalandığı sur içine.

1808 yılının kasımıydı, Gavur Padişah İstanbul'u topa tutturdu günlerce donanmasına. Beceremedi yok etmeyi bilgeliği; o halde sindirmek için, okumuşuyla okumamışıyla cahil ve ecnebi derintisi, kendi mülküne düşman amcasının burjuva öykünmesi şehzadesi veremli soluğuyla başlarında, neredeyse yirmi yıl hor gördü İstanbul'u. Sonunda bir 15 Haziran günü, bir 1826 yılı, İstanbul peygamber ocağı olup alevlendi. Bildik bileli vurgulanmış rituel Allahsızın imansızlık dayatmasıdır iman diye diye, bir daha gördük; Sancağı Şerifi çıkarıp şekilperestler on altısında söndürdü Prometheus'un çaldığı ateşi, ne kadar olduysa artık.

Nasıl bir günse, yeniden 15 Haziran olması için hemen hemen yüz elli yıl geçti; henüz İstanbullaşan Anadolu Yakasıyla. On altısında cevap verdi Avrupa Yakası da. İstanbul ayaktaydı yeniden.

Sonra yetmiş yedi mayısı. Gavur Padişah'ın geleneği ilk günkü reaksiyonunun üzerine, sıkışmışken İstanbul köşede, parsel parsel dağıttı on yıllarca, endeksleyip oranlayıp kapitalize etti sitelere, alış veriş merkezlerine, gökdelenlere, nerede olsa bulabileceğin.

Mekan dediğin ne ki; gidip bulabilirsin, oracıkta durabilirsin. Zamanla olan öyle mi? Zamanlaki gelip bulur seni, gidilemez; bir kez geldi miydi de durmaz, akıp geçer. Görülen, içinde, üzerinde hareket edilen mekan, yalnızca zamanlalığın izini işlemesidir. Mekana

bırakılmış izi gören, yaşamadıysa izin bırakılışını, arayışı nafiledir yaşamışın canlılığı olmuş anısını. İstanbul zamanladır, boşuna gezme bulamazsın.

Sisli bir sabah vakti, Boğaz'ı motorla geçerken, mali sermayenin malı görülmez olur iki yaka arasında ve ıslanır a insan, hayrete şayan, buluverir oracıkta onu buharlaşmış İstanbul.

Gavur Padişah'ın hayırsızlığını örtmek için, zulümleri ve katliamları «Vakay-ı Hayriye» diye nakşede nakşede, hainlikte yarışarak sivil lafazanları köşe kapmaca oynaya dursun, buharlaşan yoğunlaşıp aktı mıydı, Kasım'da topa da tutulsa, bir mayıs günü gücü toplananlarla belirip ortasında haziranın ayaklanır İstanbul yeniden ekimde bağımsızlığını ilan etmeye. İşte, her kent gibi, İstanbul bir de bu umuttur, insanı İstanbullu yapar.

Ocak 2010

Türkali Mah., Beşiktaş, İstanbul

